

have gjennem denne Institution, og det forekommer mig ganske klart, at man ved at afskaffe denne Institution ikke paa nogen Maade skaffer dem en gunstigere Stilling; det er vistnok indlysende, at, afskaffer man Vaterškouten og giver dem al Frihed i disse Forhold, saa vil Følgen blive deraf, at Afregningen med Matroserne skeer paa Rhederiets Contoir. Nu skulde jeg da troe, at det vilde være klart for de ærede Medlemmer, at man her paa ingen Maade kan slutte fra, hvad der gjælder i Lyendeforhold. Lyendeforholdet giver ikke Anledning til Banskelligheder ved Opgjørelsen; der betales en maanedlig Løn i Penge, som Lyendet meget vel kjender, og der trænges saaledes ikke til sagkyndig Mellemkomst. Men naar der er Tale om Opgjørelse af et Forhold, som har været gjennem Maaneder og Aar og har bragt Søfolkene til fremmede Steder, og naar Sømanden paa de fremmede Steder, hvor han har været iland, har faaet Forstud, eller Afbetaling paa sin fortjente Hyre i fremmede Penge, som nu ved Afregningen her skal reduceres til danske Penge og bringes i Afregning, saa troer jeg, det er meget klart, at der kræves noget mere Indsigt, end man kan vente at den uformuende simple og jævne Sømand skal være i Besiddelse af. Netop naar man gaaer ud fra, at disse ere, som man kjender dem, at de have de elstværdiske Egenskaber, som have gjort, at de ere blevne den danske Nation saa kjære, nemlig Tillidsfuldhed og Betfindighed i Pengesforhold, saa staae de fare for, at de ved Afregningen kunne blive forurettede. Jeg vil ikke haabe, at det skal skeep, men det er indlysende, at, naar man borttager den Betyggelse, de have havt igjennem Sagkyndiges Mellemkomst, saa opstaaer der en Fare for dem, som hidtil ikke har været tilstede. Det kan vel være, at man, naar man afskaffer denne Institution, i Begyndelsen ikke vil spore videre Ulempe deraf. Jeg forudsætter nemlig, idet jeg netop gaaer ud fra, at denne Menneſteclasse er, saaledes som jeg har skildret den, at det i Begyndelsen vil gaae saaledes, at de modtage de Afregninger, de faae, uden den allerminste Indvending, og at vedkommende Sømand erklærer sig dermed vel for-

noiet, men jeg vil dog henstille, hvorledes det vil gaae, dersom der nu opkommer forskjellige Tilfælde, hvor det viser sig, at disse Coursberegninger have været i Disfavør af den jævne Sømand, at han paa een eller anden Maade derved er bleven forurettet, og den Opinion udbreder sig, at det er et Forhold, hvor man maa have Dinene med sig og ty til Sagkyndiges Assistance; saa bliver Resultatet det, at disse Menneſter ved Afregningen maae gaae til Sagførere eller andre Folk for at faae den fornødne Veiledning, og disse ville da kræve Betaling for den Veiledning, de saaledes yde. Jeg maa nu ansee det for meget klart, at den Veiledning, der da vil blive ydet Søfolkene, vil blive langt kostbarere end den, de hidtil have faaet igjennem Vaterškouten, og jeg skal tilføie, at den vil blive mindre paalidelig, fordi Vaterškouten ifølge sin Stilling har en ganske anderledes rig Erfaring og en ganske anderledes praktisk Indsigt i disse Forhold, end det kan ventes; at den enkelte Sagfører vil være i Besiddelse af. Det er altsaa denne Stilling, de Kjøbenhavnske Søfolk nu have, og som i mine Dine er i høieste Grad betryggende, man vil stille dem af med, naar man nedlægger Vaterškoutembudet. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Anskuelſe skulde finde Anklang i denne Sal, saameget mindre som den Forening, der særlig er kaldet til at varetage disse Menneſters Interesse, netop har erklæret sig for sammes Bibeholdelse. Derimod er det en anden Sag, hvorvidt der er Anledning til at udvide denne Institution til andre Steder end Kjøbenhavn. Jeg kan ikke nægte, at jeg ifølge den Maade, hvorpaa jeg betragter Sagen, er tilbøielig til at betragte det med gunstige Dine, at den udvides ogsaa til at gjælde udenfor Kjøbenhavn. Jeg tillægger ikke den Betragtning saamegen Betydning, at man ingen Klager har hørt, thi det ligger i disse Forholds særegne Natur, at der virkelig kan gaae adskillige Forurettelser for sig, uden at den Daggjældende engang er bleven opmærksom paa, at man paa den Maade er gaaet ham for nær, men dette betragter jeg, som sagt, som mere underordnet, og dersom der